

Pris 20 kr

Bilden av en gammal fäherde finns i Sydsvenskans årsbok från 1971 *Musik i Skåne*.
Texten under bilden lyder:

Staden Skanörs »Hyre« eller »Wångagömmare«, hösten 1872. Instrumentet i högra handen är en »tjuraskrämma«.

Han sitter rak i ryggen och visar stolt upp sig. I händerna har han några av sina arbetsredskap. I vänster hand håller han ett vallhorn och i höger hand en ringstav, även kallad tjura-skrämma. Staden Skanörs boskap och får höll till på vångarna i stadens närhet. Under växttiden hölls djuren på en av vångarna, men när skörden bärgats på hösten kunde alla vångarna brukas för kreaturen. Det var fäherdens eller wånga-gömmarens uppgift att se till att djuren höll sig där de skulle och inte kom in på en av vångarna där det växte säd.

Fäherden arbetade åt en intresseförening, som ägdes av stadens djurägare, Mårtens Stämмо Cassan. Fäherden skulle tidigt och sent visitera vångarna, se till in-

Bilden av en fäherde i Skanör

hägnaden, ta hand om djur som kommit på villovägar mm. Han skulle dessutom ha hand om stadens tjur och hålla den tillgänglig för djurägarnas kor. Han skulle vakta stadens djur på de gemensamma betesmarkerna.

Jacob Möllers far var skräddaren Pehr Möller (1758-1824). Pehr Möller var gift tre gånger och fick sammanlagt nio barn. Sonen Jacob föddes i det andra giftet. Hans mor var Helena Christina Grotte (1756-1800), dotter till klockaren i Börsarp Erik Petter Grotte (1719-1772) och dennes hustru Maria Lovisa Low (1728-1799). Skräddaren Pehr Möller bodde under många år i och ägde huset nr 35 på Östergatan, men flyttade under 1820-talet till hus nr 29 på Vångagatan. I det senare huset kom Jakob Möller att bo och/eller vara mantalsskriven under stor del av sitt liv fram till sin död 1876.

Jakob Möller blev 1816 husar i Övers-

telöjtnantens kompani vid Skånska Carabinier Regimentet. Mönsterrullorna visar att han var 5 fot och 11 tum lång, dvs cirka 178 cm. Han var längre än de flesta vid en tid då medellängden för män var cirka 165 cm. Jacob Möller var stationerad i Vellinge och hade en svart häst, ett sto med »Snopp och Stjern samt 3. hvita fötter«, som det står i rullan. Redan 1820 tog Jacob Möller avsked från soldatlivet, möjligen efter att ha blivit invalidiserad. Därefter kom han att arbeta som bland annat skräddare och sjöman. Det finns också dokumenterat att han arbetade åt Mårtenskassan. Av dess räkenskaper för 1862 framgår att Jacob Möller fick ersättning med 24 skilling för att han gått till Lars Petter med den svarta tjuren. Det framgår också att det fanns åtminstone ytterligare en tjur i staden, en röd.

fortsättning på sidan 2

Hänt sedan sist

I vår föredragsserie hade vi besök av Sten Skansjö, historiker och författare. Han berättade om Skåne under danska tiden. Ett intressant ämne som framfördes på belysande sätt och som även gav mersmak.

Vi besökte bärnstensmuseet i oktober, där Leif Brost under rubriken *Strandfynd på Näset*, visade olika fynd med flertusenårig historia. Man upphör inte att fascineras av dessa fynd. Föreningen har tidigare beslutat att bekosta en test för att få reda på åldern av ett upphittat renhorn, testet görs med kol-14 metoden.

Höstens sista föredrag hölls i november av professor Lars A Samuelson i Ljungkyrkans lokaler. Det bar titeln *Fågelåret i Vellinge kommun* och vi fick ett personigt föredrag med egna bilder från näsets fågel-lokaler.

Sydsvenskan har uppmärksammat oss vid flera tillfällen under hösten.

Dels med en stor artikel kring det fotoalbum vi berättade om i förra numret, dels en artikel kring Ljungsäter med bilder från vårt arkiv (skannat från Doris Jönssons samling).

Skälstenarna igen

En tredje artikel handlade om en gränssten vid golfbana som visade sig vara äldre än vi trott, men fel sten. Vi har fått förlängt vårt »kontrakt« med Länsstyrelsen angående underhåll och översyn av de skälstenar som står längs

Bilden av fäherden är snart 150 år gammal och man känner historiens ving-slag. Går man ytterligare 150 år bakåt i tiden hamnar man i början på 1700-talet, då Karl XII regerade. Det var då Jacob Möllers farfars far, drängen Jöns Jönsson tillsammans med kyrkoherden Jöns Rönbeck och officeren Sichtern kidnappades av den danske sjöhjälten amiral Tordenskjold och fördes till Köpenhamn för att förhöras av kung Fredrik IV om förhållandena i Sverige efter Karl XII:s död. [se artikel i *På Ljungan* 38] Jöns Jönsson blev senare möllare under namnet Jöns Jönsson Möllare. Hans barn fick därefter namnet Möller.

Jacob Möller skadade sig och benämnes i mantalslängden 1824 för »krymp-ling«. I vilken utsträckning Jacobs olycka påverkade hans far Pehr Möller är oklart. I juli 1824 gick skraddaren Pehr Möller rakt ut i vattnet vid Höllviken. Trots försök från andra att hindra honom försvann han ut i vattnet till dess han inte syntes mer. Hans döda kropp återfanns cirka en vecka senare och då uppstod frågan om han skulle begravas på sedvanligt sätt med klockringning och sedvanliga begravningsceremonier eller det skulle ske i tysthet utan klockringning och minsta möjliga antal deltagare.

Det var upp till RådstufwuRätten i Skanör att avgöra hur det skulle för-faras. Flera vittnen framträdde och berättade att Pehr Möller på senare tid varit mycket svärmodig och oroad. Han bekymrade sig för sin son Jacob, som blivit krympling och inte kunde försörja sig. Kyrkoherden Althin beskrev Pehr Möller som en ärlig och beskedlig man. Althin hade sett Pehrs tillstånd och besökt honom. Pehr var ängslig och kunde inte sova om nätterna och kyrkoherden hade rekommenderat Pehr att låta köpa nervstyrkande droppar samt göra en liten åderlåtning. Kyrkoherden tyckte att man mer skulle ta hänsyn till Pehrs några och sextio åriga alltid oklanderliga vandel än hans sorgeliga och beklagansvärda ändalykt.

När RådsstufwuRätten skulle fälla sitt avgörande var den oenig. Borgmästaren Cronsiöe ansåg att trots Pehr Möllers oförvitliga levnad och vandel skulle han

i enlighet med bestämmelser i Missgär-ningsbalken från 1725 begravas »så att hwarken Klockor, procession eller flera personer än oumgängelige bärare ... derwid nyttjas må.« Stadsfiskalen Örn-berg och rådman Matsson var av annan åsikt och RådstufwuRättens beslut blev att Pehr Möller skulle »som en ärlig man begrafwas« eftersom hans levnad utmärktes av gudsfrukten samt en stilla och oförvitlig vandel. Under senare tid hade han »befunnit sig uti ett af sjuk-dom förswagat tillstånd, betagen af oro och ängslan samt emellanåt sitt fulla förstånd beröfwad, hwilket senare efter all sannolikhet äfwen inträffat i tillfället han ändade sina dagar.«

RådstufwuRättens utslag kom den 7 augusti 1824 och dagen därpå begravdes Pehr Möller på kyrkogården och det ringdes i båda klockorna.

I november 1817 gifte Jacob Möller sig med Anna Christina Svensdotter (1797-1869). Tillsammans fick de sju barn.

Jacob Möllers hustru Anna Christina avled 1869. Inte lång tid efter hustruns död insjuknade Jacob Möller och i Skanörs Fattigstyrelses protokoll av den 24 januari 1870 står att läsa:

»f.d. fäherden Jakob Möller som för närvarande ligger sängliggande sjuk bewiljades under sin sjukdom och sedan tills vidare 8 st bröd samt 50 öre i weckan – dock wille fattigstyrelsen, ifall han såsom fattighjon vidare skall kvar-stå, derom fatta ytterligare beslut«.

Av protokollet framgår således att Jakob Möller innehaft en syssla som fäherde. Eftersom han var sjuk uppar han från denna tidpunkt till sin död en ersättning per vecka bestående av 8 bröd och 50 öre i kontanter. I Fattigstyrelsens handlingar står också att han fram till sin död bodde i hus nr 38, litt b, dvs »hyrehuset«, där ju fäherden vanligen bodde. Att han inte var mantalskriven i hyrehuset har förmodligen berott på att han dessutom disponerade ett annat hus, nr 29, som formellt fortfarande ägdes av sterbhuset efter Jakobs far, skraddaren Pehr Möller.

När fäherden fångas på bild hösten 1872, så bor Jacob Möller i hyrehuset.

Foto av B A Lindgren från Östergatan norrut. Bilden är tagen mellan de stora bränderna ca. 1878-79.

Han är 75 år gammal. På bilden sitter fäherden rak i ryggen. Ett resultat av hans ungdomsår som husar? Hur Jacob Möllers tjänst som fäherde påverkats av att han var sjuklig framgår inte, mer än att det i Magistratens protokoll från 1873 konstaterades att djuren på stadens utmark varit utan vakt.

Jakob Möller blev 79 år gammal. Han dog den 16 februari 1876. Bouppteckningen efter honom upprättades av borgmästaren Mühlenfels i Skanör, och i denna titulerades han fäherde. Trots att Jacob Möller var delägare av fastigheten nr 29 på Vångagatan (inkl jordlotter på Nyvång och Knäet) slutade bouppteckningen med mer skulder än tillgångar. Fattigvårdstyrelsen i Skanör krävde nämligen att det underhåll Jacob Möller fått under sex år (8 bröd och 50 öre kontant i veckan) skulle återbetalas av dödsboet.

Fotnot 1

På Falsterbo Museum hänger bilden av fäherden på väggen och på frågan vem det föreställer blir svaret att man tror att det föreställer Ola Nilsson, Ola-Maja kallad, som tillträdde som fäherde år 1876. Det kunde däremot inte föreställa Jakob Möller eftersom denne aldrig varit officiellt utnämnd till fäherde och heller aldrig var mantalskriven i fäherdens hus i Skanör, hyrehuset, eller hus nr 38 litt b. Jakob Möller benämndes dessutom

mestadels arbetskarl i mantalslängderna och mot slutet av sitt liv var han fattighjon.

Fäherden, hyren, var utsedd av Mårtenskassan. Som fäherde verkade Pehr Pehrsson under 1860 talet. År 1863 flyttade han till fattighuset och 1868 avled han. Nästa av Mårtenskassan officiellt utsedd fäherde var Ola Nilsson, som tillträdde år 1876, samma år som Jacob Möller dog.

Fotot är daterat till hösten 1872 då ingen officiellt utsedd fäherde fanns. Innebär det att ingen gjorde fäherdens arbetsuppgifter? I en uppsats från Lunds Universitet år 1974 avseende Mårtenskassan i Skanör redogörs för dess funktion och kostnader. Av en uppställning framgår att lön utbetalades till fäherde varje år från år 1800 till 1912. Även i perioden mellan Pehr Pehrssons död 1868 och Ola Nilssons tillträde 1876 utgick en lön till fäherden om 30 riksdaler, från 1875 30 kronor. Någon utförde fäherdens arbetsuppgifter, även om inte utnämningen var officiell. Någon var fäherde till gagn, om än inte till namn.

Det fanns ingen fast bosatt fotograf i Skanör på 1870-talet, utan någon tillresande måste ha tagit bilden. Det finns andra bilder från Skanör från samma tidpunkt och på någon av dem anges som

gränsen mellan städernas och byarnas del av Ljungmarken sedan 1881. Artikeln gav kanske intrycket att det gällde den sten som fiskats upp ur ån nedanför Ljunghusens station för några år sedan och som Sydsvenskan också skrev om, men det gäller alltså – som det visar sig – försvunnen sten nere vid golfbanan i Ljunghusen.

Den sten som står vid 21:a hålets green ger tillsammans med ytterligare en sten vid 22:a hålets utslag, en syftlinje ut i vattnet och markerar gräns för ett ålfiske sedan 1722!

Den skälsten vi söker kanske finns någonstans under sandklitterna vid stranden.

Pilsner

I nr 37 hade vi en bild på pilsnerflaskan på Höllviksgårdens tak, vi frågade om ölet var från Apotekarnas eller?

Svaret är det var Tingryds bryggeri. Efter det att starkköl introducerats i Sverige, satsade Tingsryds på att utveckla ett eget starköl med namnet Crown Beer tillsammans med Systembolaget från oktober 1955. Man kunde satsa för fullt eftersom ett nytt bryggeri stod klar i Tingsryd samma år.

Hur länge pilsnerflaskan fanns kvar på Höllviksgården vet vi ännu inte, men kanske kan någon läsare hjälpa oss även med detta?

ihj & chk

fotograf Berndt August Lindgren från Lund. Denne var känd för att åka runt på landsbygden och fotografera. När fotografen kom till Skanör har fäherden setts som ett intressant objekt att avporträttera. Fotografen har då inte frågat om personen var officiellt utsedd av Mårtenskassan eller ej, utan bara sett honom som ett intressant motiv.

Det hade vid den här tiden uppstått ett stort intresse för att dokumentera gamla sedvänjor. Fem år tidigare, 1867, kom folklivsforskaren Nils Månsson Mandelgren till Skanör och träffade då fäherden. Mandelgren ritade bland annat av ringstaven och teckningen finns bland hans efterlämnade handlingar.

En intressant fråga är vem som uppbar lön för fäherdetjänsten i början av 1870-talet. Svaret finns i Mårtenskassans räkenskaper, som ska förvaras i Falsterbo Museum. Nu uppstår emellertid ett dilemma: Mårtenskassans räkenskaper är spårlost försvunna!

Så länge man inte får fram fler fakta kan det inte uteslutas att personen på bilden är Jakob Möller. När bilden 1872 togs bodde han i hyrehuset, han hade åtminstone arbetat som fäherde och betraktades av såväl fattigstyrelsen som av borgmästaren som fäherde i Skanör. Ola-Maja tillträdde som fäherde efter Jakob Möllers död fyra år efter att bilden tagits och han var då i femtioårsåldern.

Fotnot 2

Det framgår inte av boken vad personen på bilden heter. Vad som var intressant ur min synpunkt var att det mycket väl kunde vara släktingen Jakob Möller (1797 – 1876).

Gert Olof Hjortswang

Vi står inför Kulturföreningen Callunas 15:e år. Utvecklingen kring föreningen har varit enorm. Vi är nu närmare 600 medlemmar, har hunnit med att ge ut 16 böcker och småskrifter och gjort flera både stora och små utställningar mm.

Vår idé att informera om tider som varit och det samhälle som fanns här tidigare har slagit mycket väl ut. »Att stödja och uppmuntra, för att sprida kunskap om Ljungan«.

Vår hemsida har haft 13200 besökare sedan räkningen började i augusti 2007. Vi söker nya idéer om utvecklingen kring hemsidan och tar mycket gärna emot uppslag och förslag till ny utformning.

Vi har fler projekt på gång, ett hoppas vi skall bli en bok om de affärer som funnits i Skanör och Falsterbo, vi har ju tidigare givit ut *Från Sillabör till Snabbköp* där vi presenterade affärerna i Kämpinge, Ljunghusen och Höllviken. Vi har tänkt att denna nya bok skall ha ett liknande upplägg. Några tidplaner kring detta har vi inte, utan vi håller på med diskussioner kring material, intervjuer, letar bilder mm.

Vi har även börjat sondera hur vi skall kunna dokumentera och beskriva den utveckling som skett

i Ljunghusen och Höllviken de senaste åttiota åren. Från en liten by med några hundra invånare till dagens stora samhälle med över fjortontusen invånare. Här har exempelvis Ljungens Villaägareförening haft en mycket stor betydelse. Protokoll visar att föreningen utgjorde en pådrivande kraft i flera avseenden med att skapa förutsättningar för människor att flytta hit. Dokumentationen är tänkt att ge Ljungens Villaägareförening en speciell plats i detta sammanhang. För att skapa en »aha-känsla« skall utgångspunkten vara då och nu bilder. Vi har börjat så smått och tanken är att en sådan beskrivning och sammanställning skall spegla det samhälle som var en gång i förhållande till det nya och moderna samhället.

Till allt detta behöver vi ju naturligtvis hjälp, bilder, vykort, berättelser. Gå gärna igenom album och annat som kanske kan innehålla något vi kan använda. Har Du något att berätta är vi naturligtvis intresserade eller vet Du någon som kanske är villig att göra det. Vi behöver också hjälp av några som direkt kan hjälpa oss med insamlande av underlag.

Hör av Er till oss, allt kan vara till hjälp, stort som smått.

*Kulturföreningen Calluna
önskar alla sina medlemmar en riktigt*

God Jul

och ett

Gott Nytt År

En kolonihistoria ...

Lennart Dahlberg, Haverdal, berättar att han under sin barndom hade ryggtuberkolos och låg på Malmö ortopediska klinik från 1932 till 1935. Under några år vistades han under sommaren på Malmö sjukhus koloni i Höllviken, ungefär där FBU-gården nu ligger. Kolonin har vi beskrivit i vår bok *Sommarkolonierna på Ljungen*.

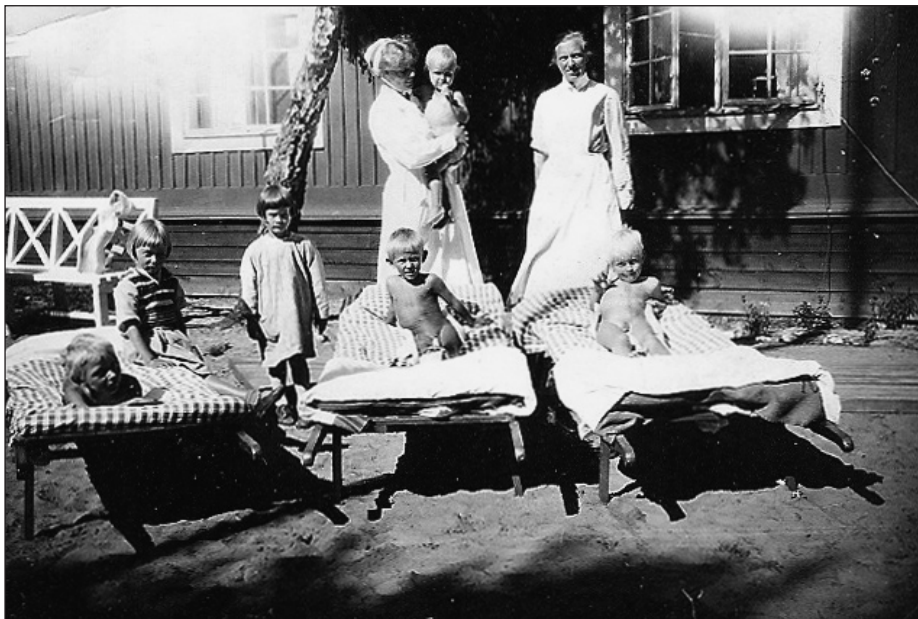
»Vi fraktades på militärbåtar på en lastbil med en presenning över oss till Höllviken«.

Han bifogar även en bild från sjukhuset 1932. »Bilderna visar oss på båtar ute i skogen vid sjukhuset, där några av barnen tillfälligt befriats från sin gipsvaggas«. Lennart säger också att »även om detta var en svår tid och han först vid åtta års ålder fick lära sig gå, minns han tiden på koloni med glädje som ombyte mot sjukhusrummet i Malmö«.

Lennart hjälper oss också att reda ut ett »mysterium«. Lena Anderberg som berättade om sin vistelse på Sagostundernas koloni, som finns i boken *Sommarkolonierna på Ljungen*, nämnde vid senare tillfälle att hon arbetat som »ledare« på MAB & MYA sommarkoloni för anställdas barn i Ljunghusen. Hon var inte säker på var den låg, men hon erinrade sig att pojkarna på kolonin ofta plockade golfbollar på området. Nu har vi fått lösningen, den fanns på Sollidentomten och Södra Ljunghuset, dvs på nuvarande golfklubbens marker. Till MAB & MYA:s koloni kom Lennart vid tolv års ålder,

– Vi på bilden är »kolonipojkar«, bilden visar badplatsen »rakt över

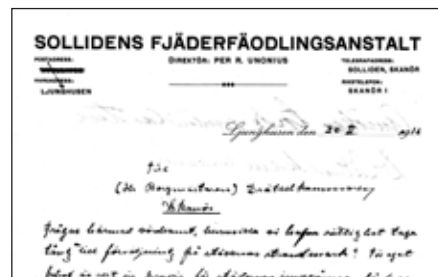

vägen«. Öresund lika långgrunt på den tiden. I en historik från MAB & MYA, bekräftas att semesterhemmet omfattade elva tunnland och man kunde ta emot ett trettio-tal av de anställdas barn. I början av 50-talet skulle man renovera byggnaderna som tillhörde golfklubben och anlägga en 27-hålsbana med ett mera centralt beläget klubbhus vid dåvarande andra hålet, revs kolonibyggnaderna. Vi får samtidigt en ny bekräftelse på dansstället Nyckelhålets betydelse som mötesplats – han och hustrun Dagny möttes där 1948 och ljuv romantik uppstod.

ihj

MAB & MYA:s semesterhem »Solliden« i Ljunghusen. Solliden var i seklets början en »Fjäderfäddlingsanstalt«.

Bilder från höstens verksamhet

Invigning

Höllvikens nya bibliotek invigdes den 12 september med många besökare och trevlig stämning. Calluna skänkte en tavla till barnavdelningen, gjord av konstnären Eva Genberg. En för hennes konst mycket representativ bild, med ett färgrikt och härligt strandliv i djurens värld. Se gärna tavlan vid ingången till »badhytten« vid barnavdelningen. På invigningsdagen hade vi ett bokbord där vi sålde våra böcker och vi fick, som vanligt då vi står vid våra bokbord, värdefulla kontakter som vi skall arbeta vidare med.

Julmarknad

Calluna producerade en liten utställning om bibliotekets historia inför invigningen och hjälpe även till med invigningsbroschyr och poster.

På Julmarknaden på Lorensdals fina anläggning utanför Vellinge hade vi ett bokstånd. Vi sålde flera böcker som julklappar och liksom i övrigt när vi finns med i olika sammanhang fick vi nya kontakter och nya medlemmar.

ihj

Ovan: Ingemar överlämnar Callunas gåva till Ingvar Ljungman i samband med bibliotekets invigningen.

Bilderna till höger, överst: Etty Jönsson talar för varan vid vårt bokbord på biblioteket. Mitten: Konstverk och konstnär på samma bild. Nederst: Bertil Björck säljer våra böcker på Lorensdals julmarknad i Vellinge.

Om kiosker i Höllviken

Kiosken vid Ljungbaren

Från Birgitta Kristoffersson fick vi en bild och en liten berättelse om en kiosk 1939-41.

Birgitta kunde inte placera den riktigt men av vissa uppgifter och efter samtal med Marianne Wall, som är »gammal« Höllvikenbo, kan vi nu tala om var den fanns.

Kiosken låg på Ljungbarens tomt mitt emot Sommarboden, invid dammen med guldfiskarna. På tomten ligger idag Lotus House.

Bilden visar familjen Ekstedt som då arrenderade kiosken från Ljungs chokladfabrik. Det är Einar och Carla Ekstedt tillsammans med Yngve och Brita Mortin, kusin Carly är också med.

Man sålde GeGe-glass och i ett hörn av tomten fanns också en mini-golfbana.

Ljungs choklad

Det fanns minst tre likadana kiosker i Höllviken på trettio- och fyrtio- och femtotalet. En låg vid Furets parkering vid sidan om Höllviksgården, idag Preems bensinmack. En stod i svängen ner till Saluhallen vid nuvarande Belladonas pizzeria. En stod alltså vid Ljungbaren och flyttades till Ljunghuset (kanalkiosken). Dessutom fanns Strandkiosken på Kämpingestranden.

Kioskerna tycks alltså ha flyttats runt i en del i byn. I förra numret visade vi en bild på föregångaren till Gyllebokiosken. Den ser också ut att vara en av Ljungs kiosker.

Överst: Familjen Ekstedt vid sin kiosk. Obs! Kaffehuven, den försvann med introduktionen av »TV-kannan« i början av 60-talet.

Till vänster: kiosken från luften till höger om Ljungbaren. Nedan: Strandkiosken. I mitten till vänster: kiosken vid Höllviksgården. Längst ner till vänster: kiosken vid Falsterbovägen/Polisvägen.

I boken *Från Sillabör till Snabbköp* berättar Marianne Wall:

»1950 placerades alltså en kiosk på hörnet Falsterbovägen-Ljungsätersvägen. Kiosken hade tidigare stått på Ljungbarens tomt och ägdes då av Henry Ljung på Ljungs Industrier. Far fick kiosken mot att han själv flyttade den.«

Vet någon mer exakt hur och när dessa kiosker kom till och var de stod under olika tider?

ihj & chk

På Ljungen ges ut av
KULTURFÖRENINGEN
CALLUNA

Styrelse
Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Eila Mårtensson
Bertil Björck
Rune Bengtsson
Christer Holgersson

Redaktör
Christian Kindblad, *chk*
christian.kindblad@telia.com

Ansvarig utgivare
Ingemar H. Johansson, *ihj*
calluna@tele2.se

Grafisk form
Christian Kindblad

Tryck
Holmbergs, Malmö

Adress
Kulturföreningen Calluna
Västra Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken
040-45 11 48

Callunas hemsida
www.calluna.nu

Medlemsskap
Sätt in 100 kr på vårt konto
plusgiro 250862-0

Tidningen utkommer
med 3-4 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, *Calluna vulgaris*

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN

Skollovskolonierna
på Ljungen
av Ingemar H Johansson
130 kr

Falsterbohus
– med tårna i sanden och
klackarna i taket
180 kr

Kämpinge
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
170 kr.

På Ljungen
nummer 1-25
samlade i bokform
180 kr.

Fru Kungen
Drottning Margareta I
av Marie Sjögren
70 kr.

Skanör och
Falsterbos historia
från A till Ö
av Christer Melin
95 kr.

Tåget har gått!
av Christian Kindblad
50 kr.

Posten i Skanör
och Falsterbo
av Lars Dufberg
80 kr.

Från Sillabör
till Snabbköp
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
160 kr. Nu 100 kr.

Stora Hammars
kyrka 100 år
av Ingemar Johansson
50 kr.

Historier från
Skanör
av Anders Carlsten
130 kr.

Stinsen i
Falsterbo
av Stig Mårtensson
125 kr.

Resande över
Ljungen
av Christian Kindblad
90 kr.

Ett stycke
kanalhistoria
av Sven Lundström m.fl.
50 kr.

Höllviken
– bilder och minnen
från förr
125 kr.